

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/93/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616202768
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3616202768.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej právnej veci žalobkyne: W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., E. XXXX/XX, zast. JUDr. C. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Y. XXXX/XX, proti žalovaným: 1/ Y. dražobná spol. s.r.o., so sídlom Z., Z. XX, C.: XX XXX XXX, právne zast. P. & CO s.r.o. advokátska kancelária, so sídlom V., O. XX, 2/ P. F., 3/ U., právne zast. JUDr. R. K., advokátkou so sídlom Z., P. XX/ X, o určenie neplatnosti dražby, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 14. decembra 2017, č.k. 3C/163/2016-87, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému 1/ vo vzťahu k žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

Žalovaným 2/, 3/ vo vzťahu k žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, súd prvej inštancie žalobu o určenie neplatnosti dražby zamietol (výrok I.) a o trovách konania rozhodol tak, že priznal žalovanému 1/ a 3/ náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II.) a žalovanému 2/ náhradu trov konania nepriznal (výrok III.). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 30.06.2016 doručila žalobkyňa súdu žalobu, ktorou sa domáhala, aby súd určil, že dražba nehnuteľnosti vedenej Okresným úradom Partizánske, katastrálnym odborom na LV č. XXXX pre katastrálne územie P., parc. č. XXXX/XX, bytový dom súp. č. XXXX, byt č. XX na 2. poschodí nachádzajúci sa na ulici J. M. XXXX/XX, vykonanej dňa 02.06.2016 o 11,00 hod. žalovaným v 1/ rade je neplatná. V žalobe dôvodila, nesprávne stanovenou hodnotou draženej nehnuteľnosti znalcom znaleckým posudkom č. 28/2015, ktorý určil hodnotu na sumu 37.900,-. Žalovaní 1/, 2/, 3/ navrhovali žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Žalovaný 1/ uviedol, že boli riadne z jeho strany v dražobnom procese dodržané všetky ustanovenia zákona č. 527/2002 Z. z. (ďalej len „ZODD“). A ak by aj hodnota nehnuteľnosti stanovená znaleckým posudkom bola nesprávne určená, nie je to dôvodom neplatnosti dražby, pretože žalobkyňa v priebehu dražby znalecký posudok nerozporevala a nevyužila možnosť vznesenia námietky proti ohodnoteniu predmetu dražby a prípadnú možnosť žiadať vypracovanie nového znaleckého posudku. Žalovaný 2/ považoval cenu nehnuteľnosti určenú znaleckým posudkom za stanovenú objektívne, odkázal na vyjadrenie žalovaného 1/. V priebehu konania (dňa 09.11.2016) žalobkyňa súdu doručila vyjadrenie ako reakciu na vyjadrenia žalovaných, kde namietala, že niektoré písomnosti, konkrétne aj znalecký posudok, jej neboli doručené do vlastných rúk, tak ako to predpokladá ZoDD a vznesla ďalšie námietky neplatnosti dražby. Žalovaný 1/ k ďalším uplatneným námietkam neplatnosti dražby vznesol námietku preklúzie, keďže tieto neboli uplatnené v zmysle § 21 ods. 2 ZoDD v trojmesačnej prekluzívnej lehote. Preto sa k nim vecne ani nevyjadroval.

Namietal tiež, že žalobkyňa jednoznačne neuviedla, nekonkretizovala, ktoré písomnosti nemali byť doručované. V rovnakom duchu sa k tomuto podaniu vyjadrili aj žalovaní 2/ a 3/. Žalobkyňa následne špecifikovala, že okrem iného jej nemal byť doručený práve znalecký posudok, ktorým bola určená hodnota draženej nehnuteľnosti. Žalobkyňa v priebehu konania následne tvrdila, že pošta jej nedoručila riadne písomnosti z dražobného spisu žalobkyni do jej vlastných rúk, čo sa dozvedela až pri nahliadnutí do spisu v priebehu konania dňa 13.12.2017, dokedy nemala vedomosť, kto jej spôsobil škodu. Je na úvahe súdu, či škodu spôsobil žalobkyni žalovaný v 1/, alebo Slovenská pošta, alebo, či žalovanému 1/ Slovenská pošta spôsobila škodu. Žalobkyňa dodala, že o tom, že jej byt bol vydražený, ju oboznámil p. U. a dozvedela sa o tom pred podaním žaloby, ktorú napísala 30.06.2016. Znalecký posudok bol doručený p. U., jej priateľovi, s ktorým býva v spoločnej domácnosti. Ale tento znalecký posudok sa týkal inej dražby. Ona, keď si potom pozrela na internete, tak zistila, že aj jej byt ide do dražby. Ale, akým spôsobom to tam bolo konkrétne uvedené, si nepamätá. Na otázky právneho zástupcu žalovaného 3/ odpovedala tak, že prvýkrát zistila, že jej byt je v dražbe až v máji alebo júni 2016, to už bolo po prvom termíne dražby. Žalovaný 1/ poukázal na to, že žalobkyňa minimálne ku dňu 30.06.2016 bola informovaná o tom, že dražba prebehla dňa 02.06.2016 a že dražobníkom je žalovaný v 1/. Lehota na podanie žaloby žalobkyni uplynula dňa 02.09.2016. Žalobkyni nič nebránilo, aby využila svoje právo v zmysle § 8 zákona o dobrovoľných dražbách a nahliadla do dražobného spisu. Na základe takéhoto nahliadnutia následne mohla viesť do konania riadne a účinne všetky svoje námietky, ktoré voči dražbe mala. To, že svoje právo nevyužila, sama svojim nekonaním sa uviedla do procesnej situácie, že do žaloby v zákonnej lehote neviesla všetky skutkové tvrdenia. Žalovaný v 1/ pri doručovaní nepochybil. Ako je z doručeníek zrejmé, doručoval na správne adresy. Ak aj podpisy na doručenkách nie sú podpismi žalobkyne, je potrebné uviesť, že doručenka je verejnou listinou a teda u nej platí predpoklad pravdivosti a to až do času, kým nie je preukázaný opak. Žalovaný v 1/ zo svojej pozície dražobníka v čase konania dražby považoval, a aj v súčasnosti považuje údaje obsiahnuté v doručenke za pravdivé a teda má za to, že žalobkyni boli všetky listiny doručené v súlade so zákonom. Ak by za žalobkyňu prevzala doručované dokumenty tretia osoba, ktoré dokumenty jej boli neoprávnene vydané zo strany doručovateľa, je na žalobkyni, aby si v prípade, ak jej vznikla škoda, túto uplatnila prostredníctvom iného prostriedku právnej ochrany v inom konaní a voči iným subjektom.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 12 ods. 1, 5, § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách (ďalej len „ZoDD“), s odkazom na ktoré v odôvodnení uviedol, že dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby. Žalobkyňa sa domáhala určenia neplatnosti dražby a v žalobe ako dôvod uviedla, že jej nebol riadne doručený znalecký posudok určujúci výšku hodnoty nehnuteľnosti, ktorú tiež spochybňovala. Neskôr vo svojom vyjadrení zo dňa 05.11.2016 rozšírila dôvody žaloby o ďalší nesprávny postup žalovaného 1/ pri dražbe. Žalovaní sa bránili tvrdeniami, že dražba bola vykonaná v súlade so ZoDD, žalobkyňa počas výkonu dražby nevzniesla námietku proti znaleckému posudku. Jej ďalšie tvrdenia o nesprávnom postupe namietali tvrdiac, že tieto uplatnila až po uplynutí trojmesačnej lehoty. Súd predovšetkým uviedol, že ďalšími tvrdeniami žalobkyne uvedenými v jej písomnom vyjadrení ako reakcii na písomné vyjadrenia žalovaných sa nezaoberal z dôvodu, že tieto ďalšie dôvody neplatnosti dražby, žalobkyňa uplatnila až po uplynutí trojmesačnej lehoty odo dňa udelenia príklepu. Samotná žalobkyňa na týchto ďalších svojich tvrdeniach v priebehu konania ani netrvala, orientovala sa na doručovanie resp. nedoručovanie písomností a nedoručenie znaleckého posudku. Následne sa súd zaoberal tvrdeniami ohľadom nedoručenia znaleckého posudku žalobkyni, ktorá tvrdila, že jej znalecký posudok nebol riadne doručený a z tohto dôvodu nemohla vzniesť námietku proti znaleckému posudku. Žalovaný 1/ uviedol, že obdržal doručenku, ktorá preukazuje, že žalobkyni bol znalecký posudok riadne doručený. Nemôže zodpovedať za prípadné nesprávne doručenie. Súd prvej inštancie po preskúmaní dražobného spisu zistil, že v tomto sa skutočne nachádza doručenka, podľa ktorej bol žalobkyni doručený znalecký posudok dňa 23.12.2015. Mal teda za to, že žalovaný 1/ si splnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo ZoDD a zaslal znalecký posudok žalobkyni. Vzhľadom na vrátenú doručenku predpokladal doručenie a pokračoval vo výkone dražby. Žalobkyňa na pojednávaní uvádzala, že podpis na predmetnej doručenke nie je jej. Avšak ako správne uviedol aj žalovaný 1/, nebolo jeho povinnosťou skúmať, či podpis na doručenke skutočne patrí žalobkyni. Vychádzal z toho, že znalecký posudok bol riadne doručený a pokračoval vo výkone dražby. V postupe žalovaného 1/ v tomto smere súd prvej inštancie nevzhladol pochybenie, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému 1/ a žalovanému 3/ priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, vzhľadom na ich úplný úspech v spore. Žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže tento si náhradu trov konania neuplatnil.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla žalobkyňa, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu tak, že jej žalobe bude vyhovené. Namietala nesprávne skutkové a právne závery, čím uplatnila dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Podľa jej názoru súd prvej inštancie síce zabezpečil dôkazy pre správne právne posúdenie veci, avšak pri vyhodnotení pochybil. Podľa jej tvrdenia v konaní bolo preukázané, že žalobkyňa nemala vedomosť o priebehu dražby, nakoľko písomnosti určené do vlastných rúk jej neboli doručené, a preto nemohla uplatniť ani svoje práva. Súd podľa jej tvrdenia mal za preukázané, že nedošlo k doručovaniu zásielok žalovanej (zrejme mala na mysli „žalobkyňu“) spôsobom, ako to upravuje zákon o dobrovoľných dražbách, konkrétne v ust. § 10 ods. 1, v zmysle ktorého sa písomnosti doručujú poštou do vlastných rúk. Na pojednávaní konanom dňa 14.12.2017 strany zhodne mali uviesť, že sporné podpisy na doručenkách nie sú podpismi žalobkyne. Až v súdnom konaní sa dozvedela o priebehu dražby a lehotách, v rámci ktorých mohla uplatniť svoje námietky voči znaleckému posudku. Za porušenie práva a škodu zodpovedá objednávatel služby, resp. jej vykonávateľ, teda v danom prípade žalovaný. Žiadna zo strán neoznačila na doručenkách zhodu podpisov, resp. domnienku, že aspoň na jednej z doručeníek je jej podpis.

4. Žalovaný 1/ vo svojom písomnom vyjadrení prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhoval rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu právo na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100% voči žalobkyňi. Odvolanie považoval za nedôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny. Podľa jeho názoru by prichádzalo do úvahy aj odvolanie odmietnuť, teda využiť postup podľa ust. § 386 písm. d/ CSP. Pre prípad, že odvolací súd nebude v tomto smere zdieľať jeho názor, k námietkam uviedol, že nie sú pravdou tvrdenia žalobkyne uvedené v odvolaní, že by stranami sporu malo byť zhodne uvedené, že podpisy na doručenkách nie sú podpismi žalobkyne. Práve naopak, v konaní bolo preukázané to, že v dražobnom spise žalovaného 1/ sa nachádzajú doručienky preukazujúce doručenie listín žalobkyňi zo strany žalovaného 1/, nachádzajú sa tu podpisy, o ktorých nebol dôvod pochybovať, že sú podpismi žalobkyne. Doručenka je verejná listina a uplatňuje sa ňou prezumpcia správnosti a to až do času, kým sa nepreukáže opak. Zo skutočnosti, že podpisy na všetkých doručenkách nie sú rovnaké nemožno vyvodzovať, že nie sú podpismi žalobkyne. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že podpisy na doručenkách nie sú jej, tak túto skutočnosť v konaní nepreukázala. Pokiaľ by sa tomu aj tak stalo, nemalo by to vplyv na výsledok sporu. Ak totiž dražobník v čase konania dražby vychádza v dobrej viere z údajov na verejnej listine, ktoré považuje za správne, nemôže niesť negatívne dôsledky pochybenia podniku vykonávajúceho doručenie, aj keby sa neskôr preukázalo, že doručenka neobsahuje správne údaje. Navyiac, žalobkyňa do uplynutia zákonnej prekluzívnej lehoty troch mesiacov na podanie žaloby nenamietala, že by údaje na doručenke neboli pravdivé alebo, že by žalobca v čase konania dražby v tomto smere nebol dobromyseľný. Jediným účinným prostriedkom pôvodného vlastníka, pokiaľ by bolo preukázané, že podnik, ktorý má vykonávať doručenie v tomto smere pochybil, je žaloba o náhradu škody voči tomu, kto škodu predchádzajúcemu vlastníkovi porušením svojej vlastnej povinnosti spôsobil, čo by v tomto prípade bol poštový podnik, ktorý zásielku doručoval, a to Slovenská pošta, a.s..

5. Žalovaní 2/ a 3/ nevyužili svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

6. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) v znení neskorších predpisov.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

8. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s

uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

10. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

11. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

12. Vychádzajúc z obsahu odvolania žalobkyňa namietala nesprávne hodnotenie dôkazov a nesprávne právne závery súdu prvej inštancie v otázke posudzovania (ne)zákonnosti postupu v súvislosti s povinným doručovaním písomnosti žalobkyni v priebehu konania dobrovoľnej dražby, čím uplatnila vo svojom odvolaní odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h) CSP).

13. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

14. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

15. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalobkyne, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver o nepreukázaní žalobkyňou tvrdeného dôvodu neplatnosti dražby (nesprávny postup pri doručovaní znaleckého posudku, resp. jeho nedoručenie) v dôsledku čoho žalobu zamietol a žalovaným 1/ a 3/ ako úspešným priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% a žalovanému 2/ síce ako rovnako úspešnému náhradu trov konania nepriznal, keďže tento si trovy neuplatňoval (§ 255 ods. 1 CSP). Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP).

16. Na zdôraznenie správnosti a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd uvádza:

17. Podľa § 21 ods. 2 ZoDD, v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu

dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu, v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty.

18. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby, vychádzajúc z ustanovenia § 21 ods. 2 Zák. č. 527/2002 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/527/>> o dobrovoľných dražbách je teda možné uplatniť na súde za splnenia podmienok daných uvedeným zákonom v lehote troch mesiacov odo dňa príklepu, ktorá lehota má prekluzívny charakter, čo znamená, že jej uplynutím dôjde k zániku práva, na čo je súd povinný prihliadať, aj keď to žalovaní nenamietajú. Súd môže rozhodnúť o neplatnosti dražby len v prípade, ak dražba nebola uskutočnená v súlade so zákonom o dražbách, v súvislosti s čím na právnom význame nadobúda uvedenie rozhodujúcich skutočností, ktoré majú byť podľa žalobkyne dôvodom ňou tvrdenej neplatnosti dražby. Nepostačuje totiž, aby pred uplynutím tejto lehoty bola podaná na súd žaloba obsahujúca síce žalobný petít na určenie neplatnosti dražby, v ktorej je však uvedená len časť rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa neskorších tvrdení žalobkyne mali byť dôvodom tvrdenej neplatnosti dražby. Na ďalšie skutočnosti uvedené až po uplynutí prekluzívnej doby, hoci by mohli byť dôvodom neplatnosti dražby, súd totiž prihliadať nemôže.

19. Súd prvej inštancie posúdil, že z hľadiska včasnosti uplatnenia žalobkyňou produkovaných dôvodov neplatnosti dražby (teda do uplynutia trojmesačnej prekluzívnej lehoty podľa § 21 ods. 2 Zák. č. 527/2002 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/527/>>) je spôsobilou k prieskumu z hľadiska vecno-právneho len jej námietka, že jej nebol riadne doručený znalecký posudok určujúci výšku hodnoty nehnuteľnosti, ktorú z toho dôvodu nemohla namietat'. Správnosť tohto záveru žalobkyňa odvolaním nespochybnila. Odvolaním namietala len správnosť záverov týkajúcich sa (ne)doručenia jej znaleckého posudku.

20. Sporové konanie v občianskoprávných veciach je ovládané zásadou dispozitívnosti. To znamená, že je vecou strany sporu, aby požadované rozhodnutie založila na tvrdeniach takých skutočností, s ktorými zákon spája práve tie práva či povinnosti, ktorých sa strana pred súdom domáha a súčasne je jej vecou, aby takéto ňou uvádzané tvrdenia aj preukázala. Na rozdiel od mimosporových konaní, kde sa uplatňuje tzv. vyšetrovací princíp, v sporovom občianskom konaní súd v zásade sám nezisťuje žiadne ďalšie skutočnosti nad rámec tvrdení strany sporu a ani sám nevyhľadáva dôkazy, na preukázanie rozhodujúcich skutočností. Úspech či neúspech strany v spore, tak významnou mierou závisí od toho, do akej miery strana tvrdí práve tie skutočnosti, ktoré sú pre vec rozhodujúce a do akej miery je schopná tieto skutočnosti podložiť dôkazmi, teda či unesie bremeno tvrdenia a bremeno dôkazné.

21. Identicky je v dispozícii strán tiež odvolacie konanie v sporových veciach. Odvolací súd v ňom nie je oprávnený skúmať napadnuté rozhodnutie z hľadiska všetkých skutkových a právnych záverov, na ktorých je založené ani z hľadiska celého procesu, ktorý rozhodnutiu predchádzal. Odvolacie konanie je ovládané zásadou viazanosti odvolacieho súdu rozsahom a dôvodmi odvolania, čo znamená, že odvolací súd skúma správnosť len tých záverov a postupov súdu prvej inštancie, o ktorých odvolateľ tvrdí, že správne neboli. Pokiaľ teda aj napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávnych záverov a postupov, no ich nesprávnosť nie je v odvolaní namietaná, odvolací súd nie je oprávnený tieto závery a postupy preskúmať a nemôže na nich založiť rozhodnutie o odvolaní. Prekročil by tým odvolanie strany sporu a porušil zásadu dispozitívnosti sporového konania.

22. Vo svetle uvedených princípov, odvolací súd podrobil preskúmaniu napadnuté rozhodnutie.

23. V posudzovanej veci, ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, na základe návrhu P. a.s. (žalovaného 2/) ako záložného veriteľa zo dňa 21.10.2015, ktorý mal zriadené záložné právo na nehnuteľnostiach, a to na byte č. XX v bytovom dome súp. č. XXXX, stojacom na parc. M. č. XXXX/XX a na spoluvlastníckom podiele vo veľkosti 72/1695 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX, zapísaných na LV č. XXXX Okresného úradu Partizánske, k.ú. Partizánske, výlučnou vlastníčkou ktorých bola žalobkyňa a ktorý pristúpil k výkonu záložného práva zriadeného v jeho prospech na uvedených nehnuteľnostiach za účelom uspokojenia pohľadávky vyplývajúcej mu zo Zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXXXXXX a stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.06.2011, a to formou dobrovoľnej dražby, sa uskutočnila dňa dňa 02.06.2016 opakovaná dobrovoľná dražba dražobníkom, obchodnou spoločnosťou Y., dražobná spol. s r.o., so sídlom v Trnave (žalovaným 1/), priebeh ktorej bol osvedčený notárskou zápisnicou pod N390/2016, NCRIS 20405/2016, a to JUDr. P. D., notárom so sídlom v Z., v priebehu ktorej konanej dražby bol

udelený príklep účastníkovi dražby ako vydražiteľovi, a to U. F. (žalovanému 3/), pričom cena dosiahnutá vydražením bola 33.800,- eur. Z obsahu pripojeného dražobného spisu vyplýva, že dražobník (žalovaný 1/) zaslal žalobkyni znalecký posudok, predmetom ktorého bolo ohodnotenie predmetu dražby (nehnutelností patriacich vlastnícky žalovanej) a ako vyplýva z obsahu pripojenej doručenky, zásielka bola adresovaná do jej vlastných rúk, ktorý vychádzajúc z doručenky, táto prevzala ešte dňa 23.12.2015. Žalobkyňa síce v priebehu konania tvrdila, že podpis na doručenke nie je jej, na preukázanie tohto svojho tvrdenia však žiaden dôkaz nepredložila, ani súdu žiaden dôkaz v tomto smere vykonať nenavrhla.

24. Podľa § 12 ods. 5 ZoDD, vlastník predmetu dražby je oprávnený do desiatich pracovných dní od doručenia znaleckého posudku podľa odseku 4 vzniesť u dražobníka námietky proti ohodnoteniu predmetu dražby a prípadne žiadať vyhotoviť znalecký posudok iným znalcom. Dražobník je povinný sa so vznesenými námietkami písomne vysporiadať a najneskôr päť pracovných dní pred konaním dražby zaslať vlastníčkovi predmetu dražby písomnú odpoveď. Ak vlastník predmetu dražby žiada vyhotoviť nový znalecký posudok, zabezpečí dražobník znalecký posudok bezodkladne do 30 dní odo dňa doručenia žiadosti od iného znalca.

25. Podľa § 10 ods. 1 ZoDD písomnosti sa doručujú poštou, formou listovej zásielky do vlastných rúk a ak to nie je možné alebo účelné, doručujú sa iným preukázateľným spôsobom do vlastných rúk osobe, ktorej sú určené. Na doručovanie sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu (CSP).

26. Žalobkyňa odvolaním namietala, že písomnosti určené jej do vlastných rúk (menovite znalecký posudok) jej neboli doručené. Vyššie uvedená námietka však nemá oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Z doručenky, ktorá je súčasťou dražobného spisu, ako už bolo uvedené vyššie vyplýva, že znalecký posudok jej bol doručovaný dražobníkom prostredníctvom zásielky určenej do jej vlastných rúk a vychádzajúc z obsahu pripojenej doručenky, túto zásielku žalobkyňa prevzala dňa 23.12.2015. V tomto smere teda dražobník (žalovaný 1/) nepochybil, keďže preukázateľne v súlade so zákonom znalecký posudok do vlastných rúk žalobkyni doručoval prostredníctvom poštového podniku, ktorý zásielku (vychádzajúc z obsahu doručenky) aj žalobkyni do vlastných rúk doručil. Tvrdenia žalobkyne v odvolaní, že v rámci dokazovania malo byť preukázané, že nedošlo k doručeniu tejto zásielky či inej zásielky do jej vlastných rúk, či, že strany sporu mali zhodne uviesť na pojednávaní dňa 14.12.2017, že sporné podpisy na doručenkách nie sú podpismi žalobkyne, nemajú oporu v zápisnici z dotknutého pojednávania, rovnako nevyplývajú ani z ďalšieho obsahu spisového materiálu. Zápisnica z pojednávania konaného dňa 14.12.2018 neobsahuje zápis o zhode prejavu vôle strán sporu, tvrdenej žalobkyňou v odvolaní, z ktorého by vyplývalo, že sa strany zhodli na tom, že podpis žalobkyne na dotknutej poštovej doručenke (či iných doručenkách) nie je jej a takáto skutočnosť v priebehu konania ani iným spôsobom najavo nevyšla. Pokiaľ samotná žalobkyňa takéto skutkové tvrdenie produkovala, v priebehu konania pred súdom prvej inštancie (ani v odvolacom konaní), ho žiadnym spôsobom nepreukázala, ani na jeho preukázanie nenavrhla vykonať žiaden dôkaz. Ako už bolo uvedené vyššie, bolo vecou žalobkyne, aby v konaní vyvíjala takú činnosť, ktorá smeruje k preukázaniu ňou uvádzaných skutkových tvrdení a pokiaľ tak neurobila, jej nečinnosť nemohla mať za následok iné, ako zamietajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala v priebehu konania pred súdom prvej inštancie tiež na to, že v dražobnom spise sa nachádzajú rôzne doručenky, ktoré majú preukazovať, že prevzala rôzne písomnosti, pričom tieto nie sú, pokiaľ ide o písmo úplne zhodné, tak ani samotné takéto prípadné zistenie rozhodne nie je spôsobilé indikovať v prospech záveru, že podpis na niektorej z týchto doručeník nie je žalobkyne, nehovoriac o tom, ako by súd bez grafologického znaleckého dokazovania mohol určiť, ktorý a či vôbec niektorý z týchto podpisov, žalobkyni nepatrí. Samotná žalobkyňa v tomto smere znalecké grafologické dokazovanie vykonať nenavrhla, takýto dôkaz nenavrhla ani strana žalovaných, a pokiaľ žalobkyňa nepredložila iný hodnoverný dôkaz podporujúci jej skutkové tvrdenia, nebolo možné takéto jej tvrdenie považovať za preukázané. Nad rámec vyššie uvedeného odvolací súd len poznamenáva, že aj v súdnom spise v posudzovanej veci sa nachádzajú rôzne doručenky, na ktorých podpisy žalobkyne nie sú úplne identické, pričom však žalobkyňa v priebehu konania netvrdila, že by niektorú z písomností doručovaných jej súdom prvej inštancie neprevzala.

27. Odvolací súd za rozhodujúce v tomto smere považuje to, že doručenka ako doklad o doručení písomností, je listinou, ktorá má povahu verejnej listiny a ktorá sa od listín súkromných líši tým, že potvrdzuje, pokiaľ nie je dokázaný opak, pravdivosť toho, čo je v nej uvedené. V procese dobrovoľnej dražby zákon prioritizuje doručovanie písomností poštou v listinnej podobe a výlučne do vlastných rúk. ZoDD predpokladá, že doručujúcim orgánom bude predovšetkým pošta. Pod poštou je potrebné rozumieť podnikateľa, ktorý poskytuje poštové služby na základe registrácie Poštovým regulačným

úradom SR v súlade so zákonom č. 324/2011 Z.z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ust. § 107 ods. 1 písm. a/ CSP používa pri označení doručujúceho orgánu termín „poštový podnik“. Spôsob doručenia do vlastných rúk spočíva v tom, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomností (ďalej aj ako „doručenka“). Údaje uvedené v doručení sa považujú za pravdivé, ak nie je preukázaný opak, pretože doručenie je verejnou listinou (§ 111 ods. 1 CSP). Za deň doručenia zásielky je potrebné považovať deň uvedený na doručení. Civilný sporový poriadok teda výslovne hovorí v prípade doručenia o statuse verejnej listiny, pri ktorých sa uplatní vyvrátiteľná domnienka jej správnosti (pravdivosti tvrdení v nich uvádzaných). Obsah verejných listín musí súd zobrať za správny, pravdivý, čím verejná listina preukazuje to, čo je v nej uvedené, v prípade doručenia to je konkrétny postup pri doručení. Ak strana správnosť, pravdivosť doručenia uvedených informácií popiera, musí navrhnúť dôkaz, ktorý preukáže, že obsah listiny nezodpovedá skutočnosti, resp. je nepravdivý. Predpokladom vyvrátenia prezumpcie správnosti je teda podanie takého dôkazu, na základe ktorého a hodnotením ktorého súd dospeje k záveru, že je prakticky vylúčené, aby nastali skutočnosti, alebo prebehli skutkové deje, ktoré vyplývajú z obsahu verejnej listiny. Nestačí iba spochybnenie skutkových údajov obsiahnutých v listine, ale musí byť podaný jednoznačný plný dôkaz o tom, že tieto údaje nezodpovedajú skutočnosti a sú teda nepravdivé. Ak strana popiera pravdivosť toho, čo sa vo verejnej listine osvedčuje alebo potvrdzuje, musí svoje tvrdenie preukázať, teda musí v tomto smere predložiť či navrhnúť dôkazy, teda uniesť dôkazné bremeno. V posudzovanej veci vo vzťahu k tvrdeniu, že na doručení o prevzatí znaleckého posudku nie je podpis žalobkyne, neboli zo strany žalobkyne ako bolo vyššie uvedené produkované žiadne dôkazy, samotné jej skutkové tvrdenia v tomto smere nie sú spôsobilé k záveru o vyvrátení pravdivosti údajov na doručení, preto nezostávalo súdu prvej inštancie nič iné ako žalobu zamietnuť a z rovnakého dôvodu rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je spôsobilé k inému, ako potvrdzujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu.

28. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní uvádza, že poštový podnik mal pri doručovaní uviesť dražobníka do omylu, tieto jej skutkové tvrdenia sú ničím nepodložené a za danej dôkaznej núdze, sú bez dopadu na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

29. Žalobkyňa v odvolaní tiež zovšeobecňujúco uvádza, že písomnosti jej určené, jej neboli doručované do vlastných rúk, ktoré tvrdenie je spôsobilé k odvolaciemu prieskumu len z pohľadu doručovania znaleckého posudku, s čím sa odvolací súd vysporiadal vyššie, pričom žiadne ďalšie listiny vo vzťahu ku ktorým žalobkyňa mala v úmysle nesprávnosť doručenia namietat' v odvolaní nešpecifikovala, neboli ani predmetom preskúmania súdom prvej inštancie, keďže takýto dôvod neplatnosti dražby (namietanie doručovania ďalších, konkretizovaných písomností v procese dražby) v prekluzívnej dobe žalobkyňa neuplatnila a je potrebné dodať, že ani v tomto smere dôkazy neprodukovala.

30. Pokiaľ žalobkyňa v konečnom dôsledku uvádza, že vzhľadom k vyššie uvedenému nemohla znalecký posudok namietat', tak odvolací súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ (práva patria len bdelym, pozorným, ostrážitým, opatrným a starostlivým, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou). Je vecou predovšetkým nositeľov práv, aby sa o svoje práva starali, tieto bránili, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva, majetkové, osobné, satisfakčné a podobne (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 08.11.2011 sp. zn. I.Sžr/38/2011), ktoré závery plne dopadajú aj na nečinnosť žalobkyne v posudzovanej veci. Táto jednoznačne vedela, že nehnuteľnosti, ktorých je výlučnou vlastníčkou, sú zaťažené záložným právom v prospech žalovaného 2/ ako záložného veriteľa a z obsahu dražobného spisu tiež vyplýva, že mala vedomosť o tom, že za účelom výkonu záložného práva prebieha tiež na návrh záložného veriteľa dobrovoľná dražba. Oznámenie o dobrovoľnej dražbe bolo vyvesené na úradnej tabuli Mestského úradu Partizánske v termíne od 20.01.2016 do 22.02.2016. Oznámenie o výsledku dražby bolo zaslané žalobkyňi do vlastných rúk, ktoré táto prevzala dňa 26.02.2016. Výzva na poskytnutie súčinnosti o umožnenie ohodnotenia predmetu dražby bola žalobkyňi doručená 26.10.2015. Ako uviedol tiež jej právny zástupca na pojednávaní dňa 12.09.2017, žalobkyňa o tom, že sa uskutočňuje dražba, vedela a tiež uviedol: „ona sa predtým osobne niektorých dražieb zúčastnila ako verejnosť“. Bolo teda na nej, aby zodpovedajúcim spôsobom a s plnou vážnosťou a bdelosťou sa zaujímala tiež o proces dražby, ktorá na ňu dopadá, ako aj o prostriedky, ktoré jej zákon poskytuje na bránenie svojich práv, ktorým spôsobom však zjavne nepostupovala a tieto nevyužila.

31. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, preto súd odvolanie žalobkyne nemohol posúdiť za iné, ako nespôsobilé k zmene či k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

32. Rozsudok súdu prvej inštancie je tak vecne správny, preto bolo potrebné tento podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu (keďže za danej situácie je správne tiež rozhodnutie o náhrade trov konania medzi stranami sporu) potvrdiť. Žalobkyňa v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie neuviedla žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé k zmene, či zrušeniu napadnutého rozhodnutia a s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vysporiadal.

33. O náhrade trov odvolacieho konania vo vzťahu žalobkyne a žalovaných rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému 1/ ako úspešnej strane priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% a žalovaným 2/ a 3/, ako síce rovnako úspešnej strane sporu v odvolacom konaní, nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže im trovy odvolacieho konania preukázateľne nevznikli.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).